

ИГКОРАЦИ

У овом броју
читајте:

ШКОЛСКИ
ЖИВОТ

НОВА
ШКОЛА

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

ПРВЕ НАГРАДЕ

НОВОГОДИШЊИ
БАЗАР

НАШИ ТАЛЕНТИ

КУЛТИВИСАЊЕ

ГЕОГРАФСКИ
ПУТОКАЗ

TIME FOR KIDS

МЛАДИ БИОЛОЗИ

МАЛИ КОРАЦИ

број
27

МОЈА ШКОЛА – ШКОЛА БУДУЋНОСТИ

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ ШКОЛЕ

УВОДНА РЕЧ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ

Желим да наша деца буду здрава, али и да поседују више од здравог тела. Желим да наша деца имају животе испуњене пријатељствима, љубављу и великим делима. Желим да буду жељни да уче и да буду спремни да се суоче са изазовима. Желим да наша деца поштују оно што добијају од нас и да буду поносна на сопствена достигнућа. Желим да одрасту у сигурну будућност, с љубављу према животу, осећајем за правду и да поседују довољно храбрости да делују праведно. Желим да буду прилагодљиви (и отпорни) на ситуације када им све не иде од руке и на неуспехе које одрастање увек носи са собом. Желим да буду вични доброј комуникацији и осетљиви за проблеме других.

ДЕФИНИСАЊЕ МИСИЈЕ

Мисија школе је да остане водећа образовна установа на општини Звездара, која ће својим ученицима, уз примену и поштовање светских стандарда, у пријатном, подстицајном и савремено опремљеном окружењу, са високо квалификованим, на професионално усавршавање усмереним и сараднички оријентисаним кадром, омогућити стицање знања и развијање вештина, у складу са способностима, које ће их припремити за изазове будућности. Школа која ће својим активностима, идејама и креативношћу утицати на развој локалне заједнице и остати локални културни центар.

ДЕФИНИСАЊЕ ВИЗИЈЕ

Модерна, савремено конципирана школа која нуди квалитетан програм, негује правичност, атмосферу толеранције и конструктивне комуникације, која је у стању да одговори потребама времена и која прати научно-технолошка достигнућа. Школа у којој се учи како да се учи, ради, штеди, креира, тимски ствара, демократски општи, савлађују препреке, уважавају националне, верске и социјалне различитости, у којој се развијају одговорност, иницијативност, поштење, интернационализам, али и родољубље, развија еколошка свест и подстиче радозналост. Школа која ствара окружење које пружа пуну подршку процесима учења и подучавања, у коме ће коришћење информационо-комуникационе технологије бити свакодневна пракса и која припрема ученике за учење током целог живота, изазове константног мењања, развоја технологије и економске, културне и политичке међузависности света која се стално повећава. Посебан акценат се ставља на професионални развој наставног кадра, осавремењивање наставног процеса и повећање постигнућа ученика.

директор школе Миомир Драгаш

-Данас сам радостан, срећан и поносан.

Народна пословица каже: „Пази шта желиш, може и да се оствари”. Моја идеја, сан од пре десет година, да се наша школа реконструише и створе добри услови за живот и рад како ученика, тако и запослених се остварила.

Није било лако, много упорности, дописа, укњижење дела школе, сагласности, услова и тако до израде пројекта и, коначно, његове реализације. На том путу сам имао огромну подршку мојих колега, родитеља, али и надлежних без којих не би било ништа од овог.

Нема сумње да су сви препознали добре резултате које смо остварили у претходном периоду, а нови, савремени услови нас

обавезују да у наредном периоду постижемо још боље резултате. Ово је објекат на који ћемо бити сви поносни, генерације ученика, наставника, родитеља, објекат којим треба да се поносе грађани Звездаре. (из говора

МОЈА ШКОЛА - ШКОЛА БУДУЋНОСТИ

ОШ „ИВАН ГОРАН КОВАЧИЋ“ ОБНОВЉЕНА ОД ПОДРУМА ДО КРОВА

Први септембар и повратак ђака у клупе, многе школе дочекале су освежене, реновиране, обновљене. Једна од њих доживела је потпуни преображај. Наша школа „Иван Горан Ковачић“ реконструисана је од подрума до крова. После комплетног реновирања ученици су добили нову школу.

За шест месеци реконструисане су све површине у ходницима и учионицама, физкултурна сала, фасада атријума, комплетно је обновљено двориште школе. Укупна вредност радова била је 115 милиона динара. Радови су почели у марту, па су ученици и наставници, уз организован бесплатан превоз возилима ГСП-а, друго

полугодиште похађали у најближим суседним школама, ОШ „Браћа Барух“ и ОШ „1300 каплара“.

На свечаном отварању 01.09.2015. године, градоначелник Сениша Мали и директор школе Миомир Драгаш ученицима су поручили да је њихов део посла завршен, те да је сада на њима само да уче и нижу успехе.

-Ви сте ђаци најлепше школе у Београду у овом тренутку, а ја се надам да ћемо бити довољно паметни и спремни да све школе у Београду уредимо као ову - рекао је градоначелник Београда Сениша Мали. -Видео сам нову салу, игралиште, кабинет за историју. Имате прилику да учите и своје време проводите у најлепшем окружењу. Ми смо своје урадили, а на вама је да budete добри ђаци, слушате професоре и будете успешни у будућности.

За свега шест месеци школа је сређена готово до непрепознатљивости. Међутим, далеко да је све било тако лако. Директор школе Миомир Драгаш, који се већ 12 година налази на њеном челу, наводи да се последњих десет борио да добије средства за обнову, јер је у готово сваком делу нешто фалило.

-Данас сам срећан и поносан. Није било лако, али уз помоћ колега, родитеља и надлежних, школа је реновирана и сада је објекат за понос свих грађана Звездаре - рекао је директор Драгаш и захвалио Граду Београду и свима који су помогли у реконструкцији школе.

У школи је урађено све. Од крова и фасаде, преко свих инсталација, до подова, а све трошкове је сносила Агенција за инвестиције града Београда.

-Кровна конструкција је замењена новим лимом, фасада је окречена, поправљене су инсталације и замењена сва расвета. У целој школи су урађени нови подови, а уграђени су интерфони и професионални видео-надзор. Уградили смо лифт и две рампе за децу која имају проблеме са кретањем.

-Ми смо и раније имали добро опремљене кабинете, тако да ће ђаци сада наставу имати у много пријатнијем простору него што је то било раније. Било би лепо када би све школе, којима је то потребно, могле бити реконструисане као наша, како би се деца створили много пријатнији услови за учење - истакао је директор Драгаш.

приредили Вељко Ђуричић, 7/2 и Н.С.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Традиција обележавања Дечје недеље у свету и код нас веома је дуга, а на иницијативу организације „Пријатељи деце Србије“ дефинисана је: Законом о друштвеној бризи о деци. Дечја недеља се традиционално одржава у првој недељи октобра, у циљу скретања пажње јавности на децу и младе, на потребе и права деце и младих у породици, друштву и локалној заједници, на њихова права да одрастају у што бољим условима, на једнаке шансе за развој и остварење свих потенцијала.

Мисија Дечје недеље се развијала током протеклих година, а ова манифестација је постала модел промовисања права и потреба деце у целој Србији. Ове године била је још једна прилика да се створе бољи услови за остваривање права детета на живот у породици. Због тога се програм активности од 05. до 11. октобра 2015. године одвијао под мотом „**Подршка породици – најбоља подршка деци**”.

Обележавање Дечје недеље у нашој школи отпочело је организовањем хуманитарних акција „Чеп у чеп“ и „Наше мало неком пуно значи“. Приредба поводом пријема првака у организацију „Пријатељи деце“ и изложба дечјих радова на тему „Моја породица“ били су важан део прославе Дечје недеље.

Дечја недеља нас је подсетила на обавезу поштовања Конвенције о правима детета. О дечјим правима говориће се и код нас и у свету, али услови за развој деце и даље ће бити неједнаки. Ипак, манифестација нас подсећа да деци, макар у овој недељи, као појединци, поклонимо више љубави и разумевања.

Марија Раковић, 8/3

ВЕЛИКИ ЗА МАЛЕ

У оквиру манифестације „Дечја недеља“ ученици млађих разреда су 7.10.2015. године извели приредбу поводом пријема првака у организацију „Пријатељи деце“.

Том приликом су се могли чути и видети рецитали, драмски текстови, музичке тачке, хор и фолклор. Пријатна атмосфера и осмеси првака украсили су ову свечаност.

наставнице разредне наставе
Зорица Сандић и Ивана Томићевић

ХУМАНИТАРНЕ АКЦИЈЕ

На предлог Ђачког парламента, у оквиру часова грађанског васпитања и у сарадњи са Црвени крстом, у нашој школи су у периоду од 28. септембра до 2. октобра 2015. године организоване две хуманитарне акције. Прикупљен је школски прибор за ученике наше школе којима је неопходан. Прикупљена је велика количина топле одеће за децу миграната која, стицајем несрећних околности, бораве у нашем граду по неколико дана.

И овога пута ученици наше школе су показали хуманост на делу, да разумеју друге, да са њима саосећају, као и своју несребичност. По ко зна који пут показало се да оно мало што можемо да дамо, некоме може да значи много. Давањем нисмо осиромашили, него се обогатили за једну врлину више - племенитост.

У периоду од 15.11. до 30.11.2015.г. успешно је реализована и хуманитарна акција за децу миграната у којој су учествовале све основне школе са Звездаре. Прикупљена је велика количина одеће за бебе и децу школског узраста, средства за хигијену и слаткиши, велика кеса са ликом Деда Мраза пуна играчака. Све прикупљено биће у току децембра достављено мигрантима који су у Прешеу. Малишани са Звездаре и њихови родитељи заслужују једно велико хвала.

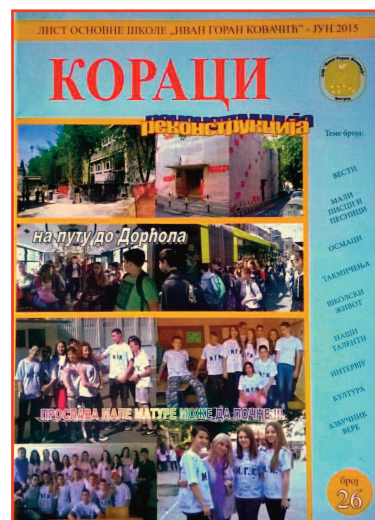

КОРАЦИ ЈОШ ЈЕДНОМ НАГРАЂЕНИ

Друштво за српски језик и књижевност додељује признања најбољим школским часописима основних школа. На њихов конкурс за школску 2014/2015. годину послата су и два броја нашег листа. Бројеве је уредила и на конкурс послала професорка српског језика **Мирјана Марковић**. На наше велико задовољство, преносимо информацију да су **КОРАЦИ** и професор-уредник освојили, **по други пут, друго** место на овом републичком такмичењу. Честитамо!

Признање ће бити додељено 11. фебруара 2016. године на Филолошком факултету у Сали хероја на Зимском семинару за професоре српског језика. На фотографијама су насловне стране награђених бројева школског листа.

М. М.

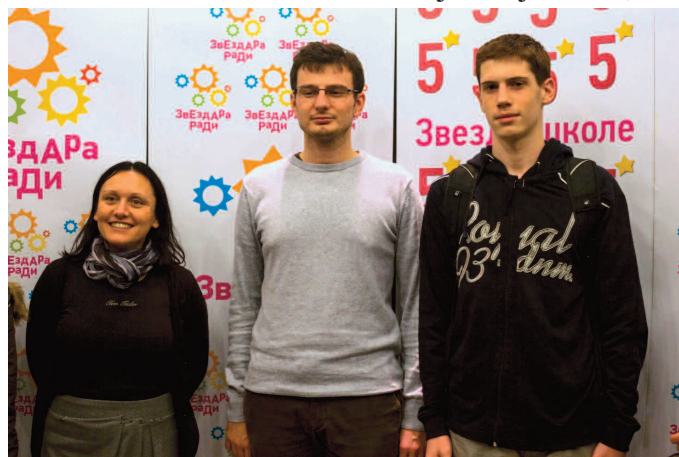
НАЈУСПЕШНИЈИ ЗВЕЗДАРСКИ УЧЕНИЦИ И ЊИХОВИ НАСТАВНИЦИ

Поводом Дана општине Звездара у четвртак, 15. октобра 2015. представници Градске општине Звездара су у Установи културе „Вук Стефановић Караџић“ на сцени „Култ“ свечано доделили новчане награде ученицима основних и средњих школа који су освојили прву, другу и/или трећу награду на републичким и међународним такмичењима и њиховим наставницима-менторима у школској 2014/2015. години.

Укупно је додељено 129 награда ученицима и 56 награда просветним радницима. Међу награђенима су били и наши ученици Игор Павловић (1. место на Републичком такмичењу из физике), Наталија Генић (2. место на Републичком такмичењу „Књижевна олимпијада“) и Ива Тулимировић (2. место на Републичком такмичењу из физике и 3. место на Републичком

такмичењу „Књижевна олимпијада“) са предметним наставницима Станиславом Милошевићем (физика) и Наташом Станојковић (српски језик).

Наталија Стојановић, 7/2

КОНКУРС - ТАЈНА ЛЕПЕ СТАРОСТИ

Конкурс „Тајна лепе старости“ наишао је на леп одзив наших ученика. Учитељи и наставници мотивисали су ученике да ураде радове посвећене најомиљенијим члановима породице - бакама и декама. За свако дете баке и деке имају значајно место у одрастању.

Конкурс је обухватио литерарне и ликовне радове на тему „Тајна лепе старости“. Школа је похваљена и добили смо плакету за најмасовније учешће на конкурс. За литерарне радове награђени су Ники Николић, 3/3 - 3. место и Душан Марковић, 2/1 - 3. место, а за ликовне радове: Нађа Милошевић, 5/1 - 1. место, Мартин Стојановић, 3/1 - 1. место, Лада Благојевић, 2/3 - 2. место и Мина Благојевић, 3/3 - 3. место.

КОНКУРС „БАЛОВИ И БАЛСКЕ ХАЉИНЕ У СРБИЈИ НА ПОЧЕТКУ 20. ВЕКА“

На конкурс „Балови и балске хаљине у Србији на почетку 20. века“ ученици наше школе освојили су за литерарне радове прва три места: 1. место - Ангелина Рајић, 4/1 (наставница Ивана Томићевић), 2. место - Нађа Савић, 2/2 (наставница Сузана Тубић), 3. место - Јован Ковачевић, 3/1 (наставник Лазар Марковић). За ликовни рад 3. место освојила је Луна Повреновић, 5/2 (наставница Верица Ђурђевић).

актив учитеља 3. разреда

АКТИВНОСТИ ПСИХОЛОШКО – ПЕДАГОШКЕ СЛУЖБЕ ШКОЛЕ

Психолошко – педагошка служба школе је била ангажована у активностима организације отварања „нове – старе школе“, *школе будућности* након реализације пројекта реконструкције школе и у активностима програма „Дечје недеље“. Психолог школе Наташа Јовановић је учествовала на Трибини за родитеље о ефикасним техникама учења деце у великој сали Општине Звездара са педагогом Јеленом Холцер и представницима одељења друштвених делатности за образовање и културу.

У оквиру програма „Школа без насиља“ и „Вештине у адолесценцији“ реализоване су активности Вршњачког тима на спречавању насиља.

Са наставником физике Александром Јелићем тридесет ученика посетило је 9. Фестивал науке. психолог школе Наташа Јовановић

ЛИДЕРСТВО НАСТАВНИКА

У оквиру SICI радионица европски представници посетили су 17. 09. 2015. године нашу школу са циљем да вреднују *лидерство наставника у настави и утицај на учење*. Евалуатори из различитих земаља посетили су 8 часова, а затим разговарали са ученицима и са представницима школе о лидерству наставника. Посебно их је интересовало лидерство наставника које је усмерено на остваривање исхода учења ученика и достизање образовних стандарда.

SICI нам је послао извештај са кључним резултатима и закључцима посете. У нашој школи изражене су посвећеност директора и наставника који су лидери у складу са сопственим капацитетима и фокусираност на добробит ученика, безбедност и међусобно уважавање. Негују се тимски рад и осећај припадности, а у оквиру наставних активности постоје различити нивои интеракције у складу са оценама.

Европски представници су нам препоручили да развијамо одржив систем лидерства са јасно одређеним циљевима и организованим радом усмереним на њихово остваривање.

Н.С.

НАЈРАСПЕВАНИЈЕ ОДЕЉЕЊЕ

У Музичкој школи „Владимир Ђорђевић“ 23.12.2015. г. одржано је општинско такмичење „Најраспеваније одељење“. Нашу школу представљало је одељење 3/1 чији је учитељ Лазар Марковић. Ученици 3/1 извели су песме „Ми идемо преко поља“ и „Трла баба лан“ и освојили трећу награду.

учитељ Лазар Марковић

Катарина Андрић завршила је Основну школу „Иван Горан Ковачић” школске 2014/2015. г. са изузетним успехом као носилац Вукове дупломе и уписала Гимназију „Креативно перо“. У току школовања постизала је одличне резултате на такмичењима из географије, биологије, хемије и музичке културе. Од седме године се рекреативно бави јахањем, а у слободно време чита. Брзо учи, отворена је и комуникативна, воли да се бави хуманитарним радом.

Са Катарином смо разговарали о такмичењима, труду и учењу, резултатима и искуствима.

„Кораци“: Да ли је било напорно и тешко постићи одличан успех у свим разредима?

Катарина Андрић: Није било напорно, али је свакако изискивало времена и труда. Успех првенствено зависи од ученика и од тога колико времена посвећује раду и колико се труди. Али, велики допринос имају и наставници јер су они ти који ученика заинтересују за предмет и који могу да га мотивишу и помогну му.

Да ли си волела све предмете подједнако и да ли је то доприносило твом учењу?

Не могу да кажем да сам волела све предмете подједнако, јер свако воли неки предмет више него друге. Ипак, у сваком предмету сам проналазила нешто што ме интересује и мислим да је то доприносило мом учењу.

Који предмет ти је био најзанимљивији и зашто?

Највише сам волела хемију, географију, биологију, српски и енглески језик. Хемију сам волела јер ми је занимљиво да се бавим оним што изграђује све око нас, географију јер ми је било занимљиво да упознајем свет у коме живим, а биологију јер ми је открила како функционишу сва жива бића. Од малена сам читала, а српски језик ми је омогућио да дубље спознам дела и да научим правилно да користим матерњи језик. Енглески језик приватно учим од 5. године тако да сам га одувек волела, а учење овог језика у школи ми је помогло да проверим и допуним своје знање.

На која такмичења си ишла и ко ти је помагао?

У петом и шетом разреду сам ишла на такмичење из музичког и око припреме тих такмичења ми је помогла наставница музичког Светлана Коркановић. У шестом, седмом и осмом разреду ишла сам на такмичење из биологије, а за моје резултате је заслужна наставница биологије Александра Јанковић Радић. Опробала сам се и из српског језика, уз помоћ наставнице Наташе Станојковић. У осмом разреду сам освојила две дипломе из географије, а за та такмичења ме припремала наставница Јелена Поповић. У седмом и осмом разреду сам ишла на такмичење из хемије и стигла сам до Републичког такмичења, а то не бих успела без наставнице Биљане Тадић.

Да ли си имала доста времена и за остале активности?

Да, као што сам већ рекла, од пете године идем на приватне часове енглеског језика, завршила сам Основну музичку школу „Владимир Ђорђевић” и играм фолклор у АКУД „Лола”.

Како су твоји пријатељи реаговали на твоје успехе? Да ли ти је значила подршка других људи, да ли си је имала и ко те је највише подржавао?

Сви моји пријатељи су ме подржавали и бодрили да остварим што боље резултате. Свакако да ми је подршка значила. Захвална сам својој мајци која је увек била ту за мене. Такође, веома ми је значила и подршка наставника, као и њихово разумевање када не стигнем да урадим неки домаћи или нешто научим.

Колико су твоји успеси у основној школи помогли за упис у средњу школу?

Веома су ми помогли јер сам захваљујући њима успела одлично да урадим малу матуру и да добијем пуну стипендију приватне Гимназије „Креативно перо”. Знања које сам стекла у школи ми помажу да наставим успех и у гимназији.

Имаш ли неки савет за љаке како да уче и да се заинтересују за учење?

Препоручила бих свима да се опробају на такмичењима јер су она одлична провера знања и да се не оптерећују превише резултатима. Такође бих рекла да не треба да уче напамет, већ са разумевањем јер ће им тако знање остати и моћи ће да га употребе у даљем и школовању и животу.

Бојана Ерцег, 6/1

Наизглед, ми смо сасвим обично одељење. Весели смо, немирни и радознали. Ипак, и поред свега, ми смо одлични ученици. Наш школски успех у прошлој школској години био је изузетан - од укупно 24 ученика, петнаест је пети разред завршило са одличним успехом, чак десет са просечном оценом 5.00, сви остали ученици били су врло добри. Просечна оцена одељења била је 4.47. Такмичили смо се и низали успехе: Маша Обрадовић освојила је

прво место на градском такмичењу из соло певања, Петар Томић друго место на општинском такмичењу из српског језика, а Богдан Планиншек друго место на општинском такмичењу из историје.

Оно на шта смо посебно поносни је то што се лепо дружимо. Сваког дана после школе настављамо дружење у школском дворишту или у парку. Често заједно посећујемо биоскопе, позоришта и музеје. Тренутно је девојчицама најзанимљивија одбојка, а дечаке углавном интересују фудбал и кошарка. Наша разредна се труди да нас информише о стварима које нас интересују. Организовала нам је предавања, уз подршку родитеља и ученика, о адолесценцији, хуманим односима међу половима и дигиталном насиљу.

Приближава се још један Новогодишњи базар који наше одељење дочекује спремно. Ове године смо са припремама кренули на време и пуном паром. Вођени сигурном руком наше разредне Јелене Поповић, уз велику подршку наших родитеља и уз учешће свих ученика, направили смо занимљиве украсе. На радионици смо се одлично и провели. Дружили смо се, играли, чак и нешто направили. Испуњени и задовољни чекамо овај базар. Можда наши украси немају велику вредност и имају понеку ману, али су нама најлепши. Најлепши, јер су направљени другарски и од срца.

Леа Марчетић, Анђела Мркић, Богдан Планиншек, 6/3

Играмо се „зиме“

СТИЖУ НАМ ПРАЗНИЦИ. ЗИМА ЈЕ ДОШЛА, АЛИ НА ЖАЛОСТ, СНЕГА НЕМА ДА ОБРАДУЈЕ ДЕЦУ. У НЕДОСТАТКУ ПРАВОГ СНЕШКА БЕЛИЋА УЧЕНИЦИ ПРВОГ РАЗРЕДА СУ У БОРАВКУ НАПРАВИЛИ СНЕШКИЋЕ ДА БИ ДОЧАРАЛИ ЗИМСКЕ РАДОСТИ. У ТОМЕ ИМ ЈЕ ПОМОГЛА НАСТАВНИЦА ВЕСНА. БИЛО ЈЕ ЈЕДНАКО ЗАБАВНО ПРАВИТИ ИХ У УЧИОНИЦИ, ЈЕДИНО СЕ НОСИЋИ И ОБРАЗИ НИСУ ЗАРУМЕНЕЛИ. РАДОСТ СЕ ВИДЕЛА НА ДЕЧЈИМ ЛИЦИМА. МАЛА АРМИЈА СНЕШКА БЕЛИЋА ЧЕКА НОВОГОДИШЊИ БАЗАР ДА ОБРАДУЈЕ ЈОШ НЕКО ДЕТЕ.

наставница разредне наставе
у боравку Весна Нинковић

У СУСРЕТ НОВОЈ ГОДИНИ И БОЖИЋУ

У СУСРЕТ НОВОЈ ГОДИНИ И БОЖИЋУ, У УТОРАК, 29. 12. 2015. ГОДИНЕ У СВЕЧАНОЈ САЛИ НАШЕ ШКОЛЕ, УЧЕНИЦИ СУ ЗАЈЕДНО СА СВОЈИМ НАСТАВНИЦИМА ПРИРЕДИЛИ ТРАДИЦИОНАЛНИ НОВОГОДИШЊИ БАЗАР. НАШИ ГОСТИ СУ УЖИВАЛИ У ИЗУЗЕТНО КРЕАТИВНИМ И МАШТОВИТИМ РУКОТВОРИНАМА НАШИХ УЧЕНИКА.

Песма за Весну

Бићу кратак,
недостаје ми тајни задатак!
Недостаје ми њен осмех
и понека критика мала.
Сад као да су забрањени
смех и шала!
Хоћу на опоравак
ја у школски боравак!
Пате ми и срце и душа,
нема Весне, вицева да слуша!
Лука Топаловић, 3/2

Бранко Ћопић (1915-1984) је потекао из сиромашног села Хашани испод Грмеча. Грмеч је замишљао као фантастичну гору оштре и дивље лепоте, као планину насељену опасним животињама и становницима невидљивог света. Сва та маштања Бранко је преузимао из прича његовог деде који је преносио унуку искуство, добро и зло, благодот људске душе и ширину срца. Деда Раде ће остати малом Бранку више него мајка; мит и легенда о људској нежности, а остали укућани и подгрмечки свет - галерија ликова за књижевна дела.

Бранко Ћопић завршава учитељску школу у Карловцу и уписује Филозофски факултет у Београду 1934. године. Дипломирао је непосредно пред рат 1940. године, а 1941. године прикључује се партизанима. За време рата пише не само ратне извештаје, већ и скичеве и позоришне представе. После ослобођења настањује се у Београду.

Био је уредник листа „Пионир“ пет година, а затим постаје професионални писац. У статусу слободног ствараоца Ћопић проводи остатак свог живота. У нашој књижевности он је један од књижевника са највише одштампаних дела и највише преведених дела (на више од 30 језика).

Бранко Ћопић је добитник бројних награда, признања и похвала. Још 1938. године добија прву награду кратку причу, затим Ракићеву награду, награду Српске академије наука и уметности, награду Змајевих дечјих игара и Његошеву награду за збирку приповедака „Башта сљезове боје“.

Ћопићева књижевна дела:

приповетке:

Под Грмечом, Борци и бјегунци, Планинци, Роса на бајонетима, Сурова школа, Мајор Баук, Доживљаји Николетине Бурсаћа, Босоногo детињство, Башта сљезове боје

романи:

Пролом, Глуви барут, Не тугуј бронзана стражо, Осма офанзива

књижевност за децу и младе:

У царству лептирова и медвједа, Приче партизанке, Пјесме пионирке, Јежева кућа, Приче испод змајевих крила, Доживљаји мачка Тоше, Орлови рано лете, Деда Тришин млин, Магареће године, Славно војевање, Битка у златној долини, Мамино мудро магаре, Лијан води караване

Андреа Георгиев, 5/4

ДОБИТНИК КЊИЖЕВНЕ НАГРАДЕ „НЕВЕН“ ЗА 2014. ГОДИНУ ГОРАН НОВАКОВ

Књижевна награда „Невен“ установљена је 1955. године. Она представља најстарију и најзначајнију награду из области стваралаштва за децу у Републици Србији. Пријатељи деце Србије је додељују за три категорије: белетристику, илустрацију књиге - сликовнице и популарну науку. Награду чине изузетно скупочена повеља и новчани износ. Додељује се сваке године за издања штампана у претходној години у октобру месецу, у Дечјој недељи.

У октобру 2015. године, у Дечјој недељи, у Свечаној сали Скупштине града организована је свечаност и уз пригодан програм уручене су награде добитницима. Жири за белетристику одлучио је да, у конкуренцији 33 књиге, награду „Невен“

додели **Горану Новакову** за збирку стихова, „Зрикни свет кроз розле ђозле“ издавача Међународни центар за књижевност за децу Змајеве дечје игре.

За поезију Горана Новакова кажу да је неочекивано освежење у књижевности за децу. Кресе је оригиналност, разиграни хумор, шарм, неусиљеност и спонтаност. Горан Новаков је рођен у Новом Кнежевцу 1969. године. Он црта карикатуре, пише поезију за децу и одрасле, прави скулптуре од прућа. Објавио је више књига поезије за децу као што су: „Лет шашаве птице“ и „Свет кроз розле ђозле“, али и стрип брошуру о штетности наркотика „Све су дроге бабароге“.

Наталија Стојановић и Милица Антић, 7/2

„Република Ћопић“ је наслов новог романа књижевника из Панчева Вулета Журића, а изашао је из штампе у години обележавања стогодишњице рођења Бранка Ћопића, једног од најчитанијих писаца бивше Југославије.

„Република Ћопић“ је прича о животу и делу Бранка Ћопића, испричана на весео и духовит начин, јер су читаоци управо због таквог стила Бранковог писања волели да читају његове песме, приче и романе - рекао је Вуле Журић. Пошто је ово роман и о његовом делу, а не само о његовом животу, страдању, његовим ведринама и успеху, сенкама и тамама, морао сам да „уплетем“ и неке од његових литерарних јунака. Могло би да се каже да је један од главних јунака „Републике Ћопић“ чувени Николетина Бурсаћ, наводи Журић.

Нежни и благи лик Бранка Ћопића, писца који нам је подарио мачка Тошу, Николетину Бурсаћа и Ћоку Потрка, симбол је радости и доброте. Готово да нема тог човека који се на помен његовог имена неће слатко насмејати, сећајући се свог водича кроз чудесни свет дечије маште и снова. Свима ће одмах до свести доћи његов шеретски дух и смисао за хумор. Превидеће се његове сете и туге, прогони и трагична смрт. Комбинујући управо све ове елементе, Вуле Журић је написао својеврсну духовну биографију Бранка Ћопића.

„Република Ћопић“ даје целовиту слику о животу нашег великог писца. Рођење у току Првог светског рата, крштење у сеоској цркви са кумом

Снешком Белићем, давање имена по лику познатог песника са чаше, све су то авантуре које доживљава Бранко Ћопић још као дете. Чудесни свет Хашана остаће заувек упамћен у Бранковој свести. Љубав према Крајишницима донеће му књижевну славу, али и године ратовања по босанским гудурама током Другог светског рата.

Пратећи Ћопићев живот од родних Хашана до скока са Бранковог моста, Вуле Журић у роману „Република Ћопић“ саставља вероватно најбољу биографску књигу о нашем великом писцу. „Република Ћопић“ јесте приповест о догађајима који прате Ћопићев живот, али је ипак главни фокус на његовим унутрашњим духовним стањима. Вуле Журић је успео да проникне у Бранков свет и да подигне трајни споменик великом Бранку Ћопићу. Писац који је постао симбол радости и доброте, сада се поново открива пред нама.

Анђела Јошиковић, 8/3

ОСМАЦИ У УНИВЕРЗИТЕТСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Да текстови из Читанке не остану „мртво слово на папиру“, већ да их ђаци повежу са нечим очигледним, потрудила се разредна 8/1 Мира Марковић, и одвела одељење у Универзитетску библиотеку „Светозар Марковић“ 5.11.2015. године.

Повод су били прочитани есеји Исидоре Секулић, а у библиотеци се налази њена спомен-соба, која је активног карактера. Ту су њен радни сто (секретар), пробор за писање и библиотека. Све се могло додирнути, а књиге прелистати. Неке од њих поклонили су јој сами писци са посветама (Иво Андрић, Јован Дучић...), а ученици су их листали и фотографисали.

Потом смо обишли читаоницу пуну студената у којој влада апсолутна тишина. Погледали смо и просторију у којој се налази робо-скенер, јединствен на нашим просторима. Објашњен нам је и демонстриран процес скенирања књига и њиховог постављања на сајт библиотеке.

Био је то, како каже наставница, „паметан провод“. Надамо се да ће неки наши ђаци бити редовни посетиоци ове установе када постану академски грађани.

Захваљујемо се на љубазности и предусретљивости домаћина (нарочито госпођи Дејани Каваја Станишић), јер овакав обилазак није у њиховој свакодневној понуди за посетиоце.

Милица Самарџија, 8/1

БАЛОВИ И БАЛСКЕ ХАЉИНЕ

Звук ужурбаних кочија још увек одзвања улицом у којој живим. Тихо и мирно вече прекинуо је кочијаш који тера коње да пожуре. Улични фењери се полако пале, а даме и господа излазе у шетњу главним улицама. Пред мојом кућом зауставила се кочија, а дворски позивар ми је донео писмо. Позвана сам на свечани бал поводом краљичиног рођендана и за ту прилику лично ми је краљица поручила да напишем композицију коју ћу одсвирати у њену част.

Овакав позив се не добија често и било ми је велико задовољство да лично краљици посветим композицију, међутим нисам имала инспирацију. Још један проблем ми је био и какву хаљину да обучем. У кројачким салонима сам гледала најновије моделе хаљина из Беча и Париза. Те хаљине од дивних свилених материјала, са везом и бисерима нашивеним по рукавима и порубима хаљина, инспирисале су ме за моју композицију. Ноте су саме почеле да долазе и композиција је брзо била готова. Назвала сам је „Игра за краљицу“.

Онај исти звук кочија се чуо и било је време да кренем на бал. Ушла сам у фијакер који су вукла два бела коња у свечаној опреми. Улазак у двор је био величанствен. Испред балске сале могла је да се види колекција најмодернијих шешира за господу. Сала за бал се полако пунила, са мермерног пода чули су се кораци дамских ципела. Одсјај огледала давао је још већи сјај целој просторији. У углу сале налазио се оркестар који је свирао валцере. Пришла сам им и дала ноте моје нове композиције. У тренутку када је краљица улазила засвирала сам „Игру за краљицу“. Велики аплауз и краљичин осмех за мене су били велики поклон.

Прошло је пар дана од бала и ја сам примила ново писмо. Краљица се захвалила на композицији и обећала ми је помоћ у писању целе збирке „Српских дворских игара“.

Ангелина Рајић, 4/1
1. место на конкурс
„Балови и балске хаљине“

БАЛСКЕ ХАЉИНЕ

Некада давно на дворовима су се одржавали балови на којима се плесало уз музику. На баловима су сви позвани носили свечану одећу. Жене су носиле балске хаљине посебно сашивене за ту прилику. Хаљине су биле велике и дугачке. Свака дама је уз балску хаљину обавезно имала рукавице, лепезу и прелеп накит. Балске хаљине су биле украшене везом, перлицама, машнама, цветовима и карнерима. На ногама су носиле свечане ципеле за бал.

На почетку су хаљине за бал биле веома широке и дугачке. Испод хаљина су се носили корсети који су били направљени од китових костију и жипони направљени од жица. Због свега тога је дамама понекад било тешко да играју. Током времена, балске хаљине су постале краће и једноставније, али су и даље биле веома лепе.

Балске хаљине сам први пут видела на маминој изложби у Етнографском музеју и веома су ми се свиделе. Пожелела сам да и ја имам своју балску хаљину, па су ми мама и тата испунили ту жељу. Поклонили су ми чаробну балску хаљину, моју хаљину из снова.

Нађа Савић, 2/2
2. место на конкурс
„Балови и балске хаљине“

БАЛ

На бал добродошли сте сви!
Плесаћемо и ми и ви.

Бираћемо најбоље играче,
на бал ћемо позвати и свираче и певаче.

Одржаће се у свечаној сали.
Доћи ће сви - и велики и мали.

Сала је у кући број десет,
на Тргу цвет тачно у пет.

Бал траје до пола ноћи,
а тада ће свако својој кући поћи.
Ко дође - смејаће се,
ко не дође – кајаће се.

Јован Ковачевић, 3/1
3. место на конкурс
„Балови и балске хаљине“

ТАЈНА ЛЕПЕ СТАРОСТИ

Сви су радосни и срећни
кад се беба роди,
веселе се и певају
у тој великој згоди.

Дани брзо лете,
време пролази,
а старост полако
и неосетно долази.

Свако од нас расте,
од детета до човека,
и тако то иде
од самог почетка.

Моји бака и дека,
одрасли су и стари,
а њихову срећу
нико им не квари.

Највише ме воле,
као очи своје
и много сам срећна
што имам њих двоје.

Ники Николић, 3/3
3. место на конкурс
„Тајна лепе старости“

АНА ЖИВКОВИЋ III

ДЕЧАК И СПОРТОВИ

Био један дечак,
волео је голф,
волео је фудбал
и још понеки спорт.
Играо је тенис
скоро сваког дана,
али га је од тениса
заболела глава.
Ватерполо је волео,
док га није пробао,

а кад га је пробао,
одмах се разболео.
Сад кошарку игра,
са тренером својим,
и још се не жали
да га нешто боли.

Вукан Гравара, 2/2
2. место на Дечјим
песничким сусретима

СТАРИ ЗМАЈ

Кад је змај био млад
Мучио је један град.
После је упознао папагаја
који се звао Раја.
Учио га Раја лепе ствари
Како да добар остари.
Сад су стари змај и Раја,
Биће срећни све до краја.

Душан Марковић, 2/1
3. место на конкурс
„Тајна лепе старости“

ЈА САМ КАРИКА...

Шта све спаја Русију и Србију? Много тога. Али, најјача карика тог великог ланца смо ми, деца руске дијаспоре. За нас су Русија и Србија као две половине наших младих срца у којима су се помешале две узавреле словенске крви - руска и српска. А Словени су одувек нераскидиво спојени крвним сродством.

Наше историјске везе залазе дубоко у прошлост. Њих има у толиком броју да би описивање свих заузело целу књигу. Све је почело са Растком Немањићем, који је, после разговора са руским монасима, напустио очински дом и примио монашки постриг у руском манастиру Св. Пантелејмона на Светој Гори. Његов поступак није тако изненађујући за мене као што је био за његове ближње, јер схватам дубоко у својој души како се он прожео љубављу према Богу после разговора са руским монасима. Лако је осетити ту велику благодат православног манастира.

(...) У исто време, у Москви на Црвеном тргу, Лазар Србин или како су га још звали Лазар Црноризац, по наруџбини кнеза московског Василија Првог поставио је први часовник у Русији. Часовник се у то време сматрао правим технолошким чудом, о чему сведоче три различита типа зупчаника и три тега поред казаљки који су повлачили механизам чекића за одбијање о звоно. Један од чекића био је у рукама човеколике фигурице чији су замаси означавали пуне сате. Судећи по записима британског историчара сатова Бритена, видимо да је Лазарев часовник један од првих у Европи и у свету.

Нажалост, овај часовник није „доживео“ до наших дана, али је радио више од два века. Било ми је жао што нисам могао да га видим, али сазнао сам од тате да у Кремљу постоји светиња која ће ме више заинтересовати. Одвео ме до Архангелског собора Кремља и, кад су сазнали да смо из Србије, пустили су нас преко реда зато што се и у Русији и у Србији гаји љубав према братском народу. Када смо ушли унутра, видео сам фреску на којој су приказани Св.Сава и његов преподобни отац Симеон Мироточиви. Тада ме је обузео велики понос, јер сам схватио да се делић моје вољене Србије налази у самом срцу свете Москве.

(...) За мене је невероватан податак да је Петар Први позвао српске војнике да се доселе у Русију како би својим знањем и умећем допринели руском војничком искуству. Такође, он је оставио земље на обалама Дњепра и Доњецка за српске избеглице из Аустрије, које су добиле назив Нова Србија и Словеносрбија. Те догађаје описао је у својим романима „Сеобе“ и „Друга књига сеоба“ велики српски писац Милош Црњански, у којима се Русија описује као верна помоћница и земља наде. Искрено се надам да српски народ више никад неће морати да се сели било где.

Поносан сам што је Русија непосредно помагала и велики устанак у Србији 1804. године, који је против Турака подигао Карађорђе Петровић. У устанку су значајног удела имали и руски војници, послани у помоћ Србима од стране цара Александра I Романова. Нико не зна како би се устанак завршио да није било руског генерала грофа Орурка и његове малобројне војске. Захваљујући својој војној тактици и стратегији, у жестоком сукобу до ногу је потукао два пута бројнију турску војску под вођством Хуршид-паше. У знаменитој Варваринској бици животе за слободу Србије положили су многи Руси.

(...) После слома царске Русије Србија је, на челу са витешким краљем Александром I Карађорђевићем, пригрлила своју избеглу руску браћу и сестре, те је у Србију, после крваве револуције, избегло педесет хиљада Руса. Изградњу Руске цркве у Београду помогли су Срби својим добротворним прилозима и уз помоћ владе. Изградивши Руску цркву у Београду, Срби су пружили духовно уточиште руском народу. Недавно је руски народ узвратио услугу и поклонио манастиру Милешеви највеће ливено звоно у Србији. Како је пријатно схватати да се историјске везе наша два народа настављају и данас!

(...) Руски дом је постао јединствени центар научног, просветног и културног живота руске дијаспоре, разбацане по целом свету, апотеоза односа Срба и Руса. Тај однос се наставља и дан-данас, и наше мајке га чувају као јединствену успомену о својој отаџбини, и као подсетник да не забораве на Русију. Оне га преносе и на нас, своју децу, зато што смо ми једина нада руске дијаспоре. Након изучавања наших историјских и културних веза сам схватио да будућност остаје на нама, на младима. Не смемо да заборавимо ко смо и одакле смо! А одакле смо? И из Русије и из Србије у исто време. Ми смо српски Руси и руски Срби. И није битно где ће живети моја деца. Сва ова знања ја ћу им пренети, и она ће, обавезно, говорити два језика: „Живела Србија!“ и „Ура Россия!“. Ланац ће се наставити новим карикама деце из дијаспоре...

Данило Даниловић, 7/2
1. место на међународном конкурс
„Србија и Русија – шта нас спаја“

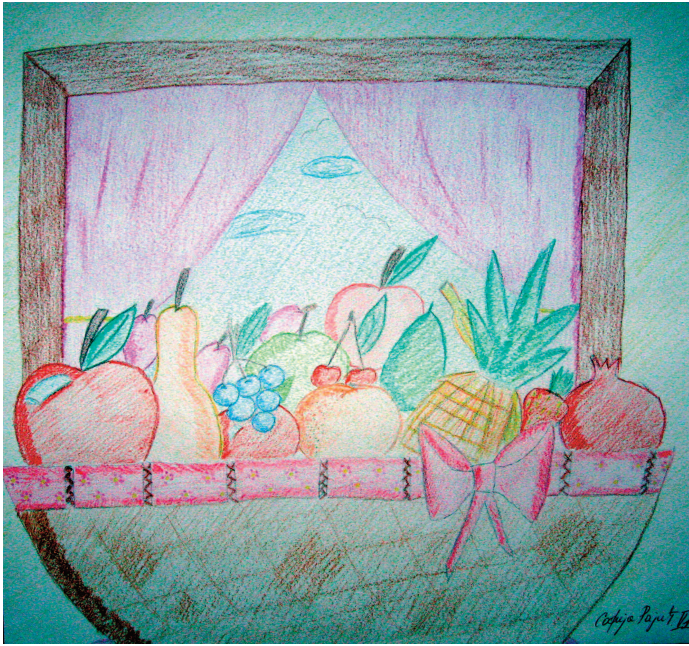
ЈЕСЕЊА РАЗГЛЕДНИЦА

Раздрагани летњи дани за собом су оставили празне плаже, склопљене сунцобране и напуштене лежаљке. Гостопримљив домаћин Лето испратио је своје драге госте и после напорног тромесечног рада припрема разгледницу, коју ће да пошаље својој рођаци Зими.

Разгледница је дуго путовала. Са топлотом југа на хладни север. Са сваког места понела је понеку лепу слику. Врућ морски ветар носио је разгледницу све до врата Зиме. У тим лепим сликама налазиле су се богате корпе грожђа, мирисне зимнице, струкови босиљка и јарко наранџасте бундеве. Преоране златне њиве и гомиле сувог лишћа биле су приказ за памћење. Брзи потоци носили су отпале гранчице и последње трагове јесени.

Раширена крила птица селица направиле су оквир око разгледнице и опет, после тромесечног пута, поздравиле су Зиму.

Ангелина Рајић, 4/1

ЈЕСЕН

Хладан ваздух са мирисом кестена,
јесења музика, шуштање лишћа,
густа магла у сиво све је завила.

Јела гране није савила,
али и она тешко дише
јер земља на кишу мирише.

Осећам капи новембарске кише
да се вратим топли дом ме чека,
а хладноћа се шири све више и више.

Полако дижем главу,
пред собом видим опало лишће
и позлаћену траву.

Морам признати,
стварно је импресивно.
Све умире,
а све је предивно.

Александра Давинић, 7/1
3. место на Дечјим
песничким сусретима

МАРГОНИТА У ГРАДУ СНОВА

Заспала сам пре сат времена, али чини ми се да сам и даље будна. У својој сам соби. Чудно.

Изашла сам напоље. Не знам зашто, али кренула сам ка некој шуми. Била је веома мрачна. Кренула сам напред и видела два дрвета спојена у једно. Имала су на себи прорезе у облику орхидеје, ретког тропског цвета. Угледала сам капију, отворила је и закорачила унутра. То је била Земља снова.

Било је прелепо! Видела сам многе непостојеће врсте цвећа: крзнену шубару, плаву орхидеју, дугину белу раду.

Одједном, зачуо се глас: „Краљ и краљица сова долазе!” Понављао се неколико пута. Појурила сам напред. Била сам радознала да их видим. Краљица је била бела са тачкицама црне боје и златно-љубичастим огртачем. Била је то највеличанственија сова коју сам икада видела. Краљ је такође био диван у свом сребрном огртачу. Поклонила сам им се. А њима је била потребна помоћ. Нападали су их пацови на шареним великим лептирима. Мени је било смешно, али њима не. Показали су ми пророчанство у ком пише да ће девојчица плаве косе, у црвеној хаљини, доћи и пружити им помоћ. Питала сам се: „Зашто ја?” Схватила сам да сам вила. Краљицу, краља и њихову децу сместила сам на сигурно и кренула у напад. Победила сам и добила награду, златну круну за храброст. Од краљице сам добила магичну огрлицу да могу, када то пожелим, одем код ње.

Рекли су ми да строго чувам ову тајну. Осетила сам да ћемо се опет срести, да ово није крај. И тако је и било, срели смо се још много пута, у новим авантурама.

Марија Магдалена Милетић, 4/4

ЛАНЕ ОД БАНАНЕ

Шетала сам шумом
и видела лане.
Скакало је на све стране.
Била сам мало смотана,
па сам банану испустила.

Пришло је лане,
и после једног залогјаја
банане, постало је
ЛАНЕ ОД БАНАНЕ!

Да га завежем,
имала сам конопац у руци.
Чим га завезах,
чули су се неки звуци.

У жбуну нешто шушну.
То нико други био није, него:
ДУШКОВ ПЛАВИ ЗЕЦ,
ЧУДНИ ЗЕЦ,
ЈЕДИНИ НА СВЕТУ!

Заголицао ме је мало,
није ми се дало,
па пустих једино лане,
Једино ЛАНЕ ОД БАНАНЕ.

Љубица Булатовић, 4/3

МОЈА ИЗМИШЉЕНА ЖИВОТИЊА

Добио сам животињу чудну
Свим укућанима
фасцинантну,
Стигла поштом у пакету,
Купљена у маркету.

Крилата животиња нека,
Воли да једе само из Мека.
Очи јој се цакле, сјаје,
А обима су као јаје.

По телу јој длаке дуге,
А по репу само пруге.
На ногама пераја плава,
А гласић ко у лава.

Име ћу му дати кратко
Необично, али слатко.
Сима ће се звати чудак,
јер се римује са реч јунак.

А најбоље од овог свега,
Он воли мене и ја волим
њега!

Лука Мијаковац, 4/3

ЈЕДАН ВЕЛИКИ САН

Од свих жеља
једна ми је већа,
љубимца да имам,
то би била срећа!

Звао би се Џони
са њушкицом малом,
знао би да рони
са лоптицом плавом.

Трчали би, јурцали,
ливадама широм,
кући би се мазили,
уживали с миром.

Учио бих, звао бих га
да ми не пуца глас,
јер најбољи другари
били би ја и мој пас.

Овако изгледа мој сан
који, нажалост, сањам сам.
Снови би могли да се остваре,
да одрасли све не покваре.

Давор Вучетић, 3/3

БАЛОВИ И БАЛСКЕ ХАЉИНЕ

Док сам била мала, бака ми је често читала бајке о разним принцезама и њиховим баловима. Слушала сам је са уживањем, замишљајући себе на том необичном месту.

Једном приликом, док ми је она причала бајку, угледала сам бундеву, која је стајала у ћошку. То није била бундева за „ноћ вештица“ са страшним оштрим зубима и троугластим очима, већ лепа, велика јарко наранџаста. Замислила сам себе као вилу која ствара кочију од те бундеве и у њој прелепу принцезу, која је журила на бал.

Са баком сам попричала о некадашњим свечаним изласцима, па и баловима. Она није толико стара, али ипак зна више од мене. Од ње сам сазнала да су жене почетком XX века све радиле зарад своје лепоте и да су биле веома женствене. Носиле су се дугачке широке хаљине са жипоном и утегнутим корсетом. Прављене су од разних материјала: свиле, броката, чипке, тила и све су биле лепих пастелних боја. Обично су носиле преко рамена чипкасте једнобојне пелерине. Док су седеле у балској дворани, у десној руци девојке су држале лепезу, преко које су погледом заводиле младиће, враголасто гледајући у њиховом правцу. У левој руци био је мали нотес у који су записивале имена партнере и редослед по којем ће са њима плесати. Са чежњом су чекале моменат када ће их позвати најлепши младић на плес, а остале девојке постати љубоморне.

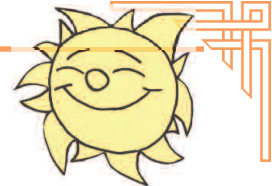
А онда је мода учинила своје. Дизајнери Медлен Вионе и Пол Пиоре креирали су уске хаљине без кринолина, правећи велики преокрет. Такве хаљине биле су комотније, лежерније и жене широм света су их са радошћу прихватиле. Романтика је почела да ишчезава из балских дворана. Или се све само донекле променило.

И даље су постојали балови који су се најчешће одржавали на великим дворанима, где је млади принц, односно будући краљ, бирао девојку која ће му постати жена. Тамо су се представљале и све удаваче. Људи су се упознавали, мушкарци размењивали искуство у пословима којима су се бавили. Балове су организовале и добростојеће породице показујући тиме свој положај и место које заузимају у друштву. Одећа тадашњих људи, а нарочито хаљине, била је статусни симбол. Ни тада одело није чинило човека, али је много говорило о њему.

Да ли се до данашњих дана нешто променило? Било је то веома занимљиво време, али само за поједине слојеве друштва који су уживали у богатству и раскоши, док је већина људи морала мукотрпно да ради да би прехранила своју породицу. Због тога и постоје бајке како би девојчице могле да маштају. Једног дана ће се појавити принц на белом коњу који ће их усрећити. Или ће макар на једну ноћ бундева постати кочија, а обична девојка принцеза. Или је ово и за једну бајку данас превише.

Александра Васиљевић, 6/2

СИРИЈА - КОЛЕВКА ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ

Име Сирија је изведено од назива за старо Асирско царство које се звало Сурија. Историјски посматрано, Сирија је некада обухватала територије данашњег Либана, Израела и Јордана. Ова област Блиског истока се некада називала и Велика Сирија или, на арапском језику, Билад ел Шам. Данас се на површини од 183885 km² налази једна од најзначајнијих земаља у Југозападној Азији, Сирија или, званично, Сиријска Арапска Република.

Територија Сирије је насељена од давнина. На том простору живи 17064854 становника. Најнасељенији су велики градови Алеп, са 1,9 милиона становника и Дамаск, са 1,7 милиона становника. У етничком погледу, становништво Сирије чине Арапи око 90%, Курди 7%, Јермени 2%. Ислам је религија 88% становништва, а око 9% становника су хришћани. Службени језик је арапски. Сирија је своју независност стекла првог јануара 1944. године. Повезана међународним ауто-путевима са Турском, Либаном, Јорданом и Ираком. Из Србије је пут до Сирије дугачак око 2 хиљаде километара, али у Сирију се најбрже стиже авионом.

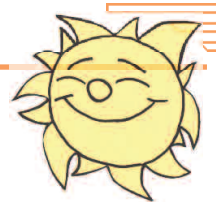
Дуж обале од 175 километара Сирију запљускују воде Средоземног мора. На том делу територије Сирија је најближа Европи. Рељеф се од запада ка истоку земље условно може поделити на три области. Север Сирије прекрива велики број зелених површина. Дуж реке Оронт, која се простире између два планинска ланца налази се велика долина. Средишњи део Сирије заузима висораван Каламон. Простире се од границе са Ираком и постепено се спушта ка југозападу и

североистоку. На југу земље простиру се високе планине са просечном висином од 2000 метара. Највиши врх ове земље је Хермон, који се налази на планини Анти Либан. Приморје Сирије има све одлике средоземне климе. Дуга, топла лета и кратке благе зиме. У северном делу земље клима је суптропска, а у унутрашњости је степска и пустињска. Услед велике надморске висине, у неким деловима земље снег се задржава током зимских месеци.

Захваљујући плодном земљишту, које обухвата трећину сиријске територије, богатству водом и наводњавању, пољопривредна производња представља ослонац сиријске привреде. На врху листе пољопривредних производа су пшеница, јечам и кукуруз. Памук је извозни производ за којим је потражња велика. Следи производња дувана и шећерне трске, за које такође влада велико интересовање.

СИРИЈА - КОЛЕВКА ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ

Сирију називају **колевком цивилизације**. На њеној територији укрштали су се народи, војске, религије, културе, обичаји и читаве цивилизације остављајући дубоке трагове у прошлости ове земље и у историји човечанства. На тлу Сирије откривен је први алфавет на свету и прве икада забележене музичке ноте. Ту је поникао феничански језик, усвојен као трговачки језик античког света. Сирија је и постојбина прве штампарије и библиотеке на свету. Главни град Дамаск је једна од најстаријих престоница на свету. Сирија је била родно место неколико римских императора и један од центара политике и културе моћног римског царства. У великим градовима, као што су Дамаск и Алеп, налази се много хришћанских храмова. Верски објекти у Сирији су отворени за људе било које вере.

У највећим џамијама чувају се делови моштију хришћанских светаца. Нека од најстаријих хришћанских здања настала су баш на тлу Сирије. У Сирији је настао и сачуван арамејски језик којим је, по предању, говорио и сам Исус Христ. У старом античком граду Палмири налази се археолошки музеј на отворном. Палмира се простире на 6 хектара. Овај град је један од највећих археолошких налазишта у том делу света. Главна улица древне Палмире дугачка је 1300 метара.

У Сирији се користи разноврса, укусна и здрава храна. Поред традиционалних особености домаће кухиње, преплићу се и различити утицаји азијске и средоземне хране. Нека јела се припремају на готово исти начин као што се то чини код нас. Дан се у Сирији почиње чајем од менте или индијским чајем. Фалафел је врста брзе хране која се може купити на свакој тезги или у продавници. Реч је о ћуфтама од меса и леблебија са зачинима, белим луком и першуном, уз додатак туршије. Ручак се састоји од супе или чорбе, главног јела, салате и десерта. Најзаступљенији зачини су кари, кумин, осфор, бибер, со, нана, цимет, босиљак и алева паприка.

Сиријци воле да се лепо облаче, а свака провинција има извесне специфичности у одевању. Пре тридесетак година у Дамаску није било тешко препознати по одећи ко одакле долази или из ког краја земље потиче. Данас, млади уместо традиционалне одеће све чешће носе модерну одећу. Ислам допушта жени да се заштити од нежељених погледа мушкараца тако што ће одећом покривати цело тело изузев шака и лица. Ако желе, дозвољено им је да прекрију и лице. Мараме су део традиционалне ношње које штите од сунца и пустињског ветра. Беле мараме носе муслимани из Сирије.

Родбински односи су веома присни и негују се посетама током празника и спремношћу на узајамну подршку и помоћ.

Иако је Сирија била колевка цивилизације и земља са богатом историјом, културом и традицијом, данас је место на којем се води гарђански рат који је изазвао емиграцију Сиријаца.

Милица Антић и Милица Миљковић, 7/2

A CHRISTMAS STORY

You're pale
Like white snow
And your smile shines
Brighter than any star
Sky has to show
And that all comes with light red cheeks
Dark eyes
And chopped purple lips
Tonight
Instead of carols
I listen to your talk
It's already midnight
But there's no need to worry
I have you
You're my Christmas story.

By Aleksandra Davinić, 7/1

THE MOST POPULAR SOCIAL NETWORKS

INSTAGRAM

Instagram is a social network where we post our photos or videos. There are not 'friends' like on Facebook, we follow other people and we have our followers. There are options to like a photo and to comment it. For description on photos we use 'hashtags' (#). We can add our location and change filters (colors) of photos. Instagram's logo looks like a brown camera.

SNAPCHAT

Snapchat is also a social network where we post photos of what we are doing at the moment. Our posts are going to be deleted after 24h. We need to know usernames of our friends who we want to add. When you take a photo you can change a filter or add some moving stickers. You can add a slow motion on your videos. Snapchat's logo is a ghost in a yellow square.

FACEBOOK

Facebook is the most popular social network. There we post photos, videos or statuses. We can add, unfriend or block our friends. Also we can like and comment their posts. We have pages and groups on Facebook. For chatting we have 'inbox' or application Messenger. Facebook's logo is 'F' in a blue square.

By Jovana Kovač & Isidora Babić, 7/2

A Christmas story

It's the Christmas Eve and little Holly is highly excited and very much jolly. She's been waiting for this day for an entire year. She's been waiting, and waiting, and now it's near. Mum and Dad are in the kitchen Preparing tomorrow's dinner – a chicken. Older brother Mark is going with a friend. They're going to a concert they both want to attend. "Now that he's gone" – said little Holly. "I can steal all his sweets and fill my hungry tummy." "What are you doing?" – said Mum and dropped her pearls. "Santa only gives presents to good boys and girls." "I'm sorry Mum, I was just a little hungry". "Why didn't you say so?!" – said Mum still angry. "Now go to bed" – said Dad from afar. "That is if you want that brand new toy car."

By Vojislav Adamović, 7/2

By Teodora Tadić, 7/1

THE ABC OF OUR SCHOOL LIVES

A - April. That is my favourite month because everybody loves to make jokes.
B - Biology. We learn some interesting things in our Biology lessons.
C - Computer. We often use computer during our English lessons.
D - DVD. We use DVDs and watch films when we have Religious Education.
E - English. We learn about the English grammar.
F - Follow. Kids follow teachers' instructions.
G - Geography. We learn how to use map.
H - History. We learn about ancient cultures.
I - Injury. We never had injuries during our lessons.
J - January. The best thing in the year is THE NEW YEAR.
K - Kids. Our school is full of kids.
L - Listen. Kids listen to their teachers.
M - Music lessons. Our teacher teaches us how to sing.

N - Notebook. Kids write everything they see on the blackboard in their notebooks.
O - Office. Bad kids go to the principal office.
P - Project. Kids often do their projects.
Q - Question. Kids like to ask their teachers some questions.
R - Russian. We learn Russian grammar.
S - Serbian. We learn Serbian grammar, too.
T - Teachers. Teachers teach kids at school.
U - Unit. We do some units from our textbooks.
V - Volcano. We made a volcano for our Geography lesson.
W - Weekend. On weekends kids don't go to school.
X - Xylophone. Our Music teacher teaches us about xylophone.
Y - Year. School year is full of tests.
Z - Zebra crossing. When kids go to school they walk across the street.

By Andrea Pralica, 7/3

THE BALKAN TUBE FEST

A really fun event happened on the 24th of October.

That event was a YouTube event called „Balkan tube fest“. This event happened in Sava Center and it was designed for people who want to meet their favorite Balkan YouTubers. There YouTubers were walking around and taking photos with other people. Also, here you could play some video games on computers and on all kinds of old or new consoles. Also if you had a VIP card you could then access the VIP room and backstage and hang out with YouTubers in their free time. YouTubers did some

shows on the stage like stand-up comedy QnA's and other presentations like that.

Now, don't worry if you didn't have a chance to go to this event, because of its amazing success it is going to be again in Sava Center next year.

By Pavle Đorđević, 7/1

НАША ЗВЕЗДИЦА АНЂЕЛА МИЈИЋ

Кораџи: Како си одлучила да одеш на аудиџију Пинкових звездаџа?

Анђела: Нисам ни размишљала о Пинковим звездаџама. Моја другариџа из одељења Нађа ми је предложила да се пријавим јер јој се допада како певам.

Какви су ти били утисџи кад си изашла први пут на сџену?

-Пре него што станем на сџену причам сама са собом, то ме опушта, а кад станен на сџену осетим се слободно.

Ко ти је омиљени, а ко најстрожи члан жирија?

-Омиљени члан жирија ми је Гоџа, а најстрожи је Милан.

Да ли си стекла нове другаре на пинковим звездаџама? Да ли за неке од њих сматраш да су ти конкуренџија?

-Наравно, стекла сам доста другара, али ја на њих не гледам као на конкуренџију.

Да ли ти је тешко да одабереш одеђу за наступ?

-Није лако одабрати одеђу зато што треба бити обучен у складу са песмом

Да ли ћеш имати кореографију за следећи наступ?

-Имаћу, али нешто мало.

Колико столица (гласова жирија) си имала на последњем наступу?

-Имала сам свих пет столица и директно прошла у 6. круг.

Шта радиш док ти не почне наступ?

-Обично нам донесу неке сендвиче и сокове, па једем да бих убила трему.

Шта би поручила другима? Због чега треба да се баве певањем?

-Ако имате талента за певање, покажите се, немојте се плашити шта други људи мисле о томе.

Нађа Весић и Ранко Петровић, 7/3

ПРВИ ФЕСТИВАЛ ЈУТЈУБ КУЛТУРЕ

YouTube заједница је последњих неколико година у огромном порасту, а популарност коју поједини аутори имају мери се десетинама и стотинама хиљада пратилаџа.

Посебно велику гледаност и популарност има Јутјуб заједница Балкана, а укупни бројеви прегледа најпопуларнијих клипова балканских јутјубера достижу број од преко 200 милиона.

БТФ, Први фестивал Јутјуб културе, представља директан сусрет Јутјуб звезда и њихових фанова, као и својеврсну ревију и фестивал најбољих клипова у протеклој сезони. Носиоџи програма фестивала су Јутјуб звезде Јасерштајн, Ковалска, РС АХЕ и српски туторијали, којима су се придружили и многи популарни Јутјубери са Балкана. Од познатих Јутјубера БТФ-у су присуствовали Зораннах и Дени - Serbian Lesson Guy.

Фестивал је одржан у Сава центру 24. октобра. Ове године Сава центар је био пун, а надамо се да ће тако бити и следеће године. Гледаоџи програма били су и учениџи наше школе.

Вељко Ђуриџић, 7/2

КАКО ДА ПРЕЖИВИШ У ШКОЛИ

Учиш, али имаш лоше оцене? Досађујеш се на часу? Домаћи задаци ти баш не иду? Хвата те паника на контролном? Не свиђаш се неком наставнику? Твоје друштво тражи од тебе да радиш нешто што не желиш?

„Како да преживиш у школи“ је књига која садржи објашњења и савете помоћу којих деца могу да превазиђу разне проблеме на које наилазе током одрастања. Аутори ове књиге су француски психолози и новинари Ролан Беле и Бернадет Коста Прад. Они су покушали да одговоре на око педесет проблема и дилема са којима се сусрећу деца пубертетског узраста у школи. У сваком поглављу детаљно се анализира један проблем и понуђени су предлози и идеје за његово решавање. Идеја аутора је да се помогне деци да се добро осећају у школи и да на миран и ненасиљан начин превазилазе проблеме у комуникацији са родитељима, наставницима и другом децом. Текст прате духовите и занимљиве илустрације Жака Азама које ову књигу чине још приступачнијом тинејџерима.

У школи није сваког дана лако! У овој књизи наћи ћеш неке лукаве савете који ће ти помоћи да се добро осећаш у свим тим ситуацијама, на часовима, с другарима и наставницима!

Ања Рађеновић, 5/3

СВИ ИГРАМО МАЈНКРАФТ

Пре шест година Швеђанин Маркус Персон, познатији као Ноч, дао је отказ у фирми за прављење игрица и решио да направи једну потпуно сам. На You Tube-у и Facebook-у сви су брујали о новој игрици, а 2012. Мајнкрафт је постао најпродаванија компјутерска игрица и трећа најпродаванија видео-игрица свих времена.

Мајнкрафт је потпуно отворен виртуелни свет у коме се слободно крећеш као дечак Стив или девојчица Алекс и сам себи одређујеш циљеве. Све око тебе је коцкасто, чак и Сунце, и Месец, и облаци.

На почетку бираш један од четири мода у коме ћеш да играш:

CREATIVE - нема никакве опасности, забављаш се слагањем блокова и можеш да летиш.

SURVIVAL - мод за преживљавање. Мораш да направиш склониште од чудовишта која вребају из мрака - џиновски пауци, крипери, ендермени, скелетони и зомбији.

ADVENTURE - авантуристички мод. Играш као у преживљавању, али на мапи коју је направио други играч.

SPECTATOR - посматрачки мод. Гледаш како други истражују и преживљавају.

Суштина игрице је стварање света из маште у коме преживљаваш процењујући ситуацију и своје могућности. У Шведској се логика Мајнкракта учи као редован предмет у школи. Волео бих да се уведе и код нас, јер је забавно, маштовито и поучно.

Никола Јовановић, 5/3

ИСТРАЖИВАЛИ СМО... ПУПИНОВ ЈУБИЛЕЈ

МИХАЈЛО ПУПИН - СРБИН КОЈИ ЈЕ ПОВЕЗАО СВЕТ

Михајло Пупин рођен је 09.10.1854. године у селу Идвор, у Банату. По доласку у Америку додао је свом презимену и реч Идворски чиме је нагласио своје порекло. Преминуо је 12.03.1935. године у Њујорку и сахрањен је на гробљу Вудлон.

Основно образовање стицао је најпре у свом родном месту, потом у Перлезу, а средњу школу је уписао у Панчеву. Већ тада се истицао као талентован и даровит ученик због чега му је додељена и стипендија У Праг одлази 1872. године где је наставио школовање. Након очеве изненадне смрти, у марту 1874. године, одлучио је да прекине школовање у Прагу због финансијских тешкоћа и тада се сели у Америку. У Америци је наредних пет година радио као физички радник и паралелно учио енглески, грчки и латински језик. У јесен 1879. године уписује студије на Универзитету Колумбија где је био ослобођен плаћања школарине, као примерни студент. Током школовања се издржавао дајући приватне часове и радећи тешке физичке послове. Студије је завршио 1883. године са

изузетним успехом из математике и физике, а потом се вратио у Европу, где је наставио своје школовање на Универзитету Кембриџ, а затим је на Универзитету у Берлину 1885. године започео студије експерименталне физике и 1889. године одбранио докторску дисертацију из области физичке хемије на тему „Осмотски притисак и његов однос према ослобођеној енергији“. Пупин је затим започео своју каријеру наставника на Универзитету Колумбија где је радио пуних 40 година.

Био је српски и амерички научник и проналазач и почасни конзул Србије у САД од 1912. године. Добитник је многих научних награда и медаља, био је члан Америчке академије наука, Српске краљевске академије и почасни доктор 18 универзитета. Био је један од оснивача и дугогодишњи председник Српског народног савеза у Америци која је имала за циљ окупљање Срба у дијаспори и пружање узајамне помоћи. Током свог научног и експерименталног рада дао је значајне закључке важне за бежичну телеграфију и телефонију, а има и великих заслуга за развој електротехнике. Пупин је објавио око 70 техничких чланака и извештаја и 34 патента. Добио је Пулицерову награду 1926. године за аутобиографско дело „Од пашњака до научењака“.

Марија Раковић, 8/3

ПУПИН У НАУЦИ

Положај професора теоријске електротехнике усмерио је Пупиново интересовање на проучавање електромагнетних феномена.

Најпре је Пупинову пажњу привукла електрична резонанца. Као резултат тога, Пупин је изумео електрично струјно коло са подешавањем у резонанци, а које је нашло примену у радио-везама.

Пупинови калемови

Пупинов најзначајнији проналазак у свету је познат под именом „Пупинова теорија“. Том теоријом је решио проблем повећања домета простирања телефонских струја и отклањање шума у преносу сигнала на дужа растојања. Процес преноса се назива „пупинизација“, а своди се на то да се код телефонских линија, на одређеној удаљености, постављају Пупинови калемови. Национални институт за друштвене науке одликовао је Пупина златном медаљом за овај изум.

Милица Миљковић, 7/2

ПУПИНОВ ЈУБИЛЕЈ

Историјски музеј Србије је Пупинов јубилеј, тачно сто година од када је пријавио својих седам патената, али и осамдесет година од Пупинове смрти, обележио великом интерактивном изложбом. Изложба обухвата Пупинове активности на пољу науке, професорског рада, оснивања и унапређења највећих институција науке у Америци, његове национално – политичке доприносе, многобројна добротинства, меценски однос према уметности и књижевни рад.

Оно што ову поставку чини јединственим музеолошким искуством за посетиоце јесте употреба најновијих технологија које омогућавају да сваки сегмент изложбе буде интерактиван. Тако су, на пример, интерактивне АР наочаре биле коришћене први пут у музеологији. Просторне инсталације које се активирају самим присуством посетиоца воде звуком и сликом до самог Пупина и његовог времена.

УНЕСКО је 2015. годину прогласио годином Михајла Пупина.

Вељко Ђуричић, 7/2

ЋЕЛИЈА

Ћелија је основна јединица грађе и функције свих живих бића.

Све ћелије имају: ћелијску мембрану, цитоплазму, једро, органеле.

Ћелијска мембрана ограничава ћелију, даје јој облик и омогућава размену материја, тј. селективно је пропустљива.

Цитоплазма је желатинаста материја која испуњава унутрашњост ћелије. Чини је 81% воде. У њој се налазе ћелијске органеле.

Једро је центар операција ћелије. Састоји се из једрове мембране, плазме, хроматина и једарца. Хроматин изграђују молекули дезоксирибонуклеинске киселине и беланчевине и има веома велику улогу у размножавању ћелија.

Органеле су ситна телашца која имају одређене улоге у ћелији. Неке органеле заједничке су и за биљну и животињску ћелију.

Митохондрије су органеле које служе за ћелијско дисање.

Рибозоми су органеле у којима настају беланчевине.

Ендоплазматична мрежа има улогу у изградњи беланчевина (ако има рибозоме) или у изградњи масти (ако нема рибозоме).

Лизозоми разграђују истрошене делове ћелија и неутралишу микроорганизме.

Голџијев апарат учествује у процесу секреције супстанци као што су масти и беланчевине, прихвата их од ендоплазматичне мреже, транспортује их до мембране и тамо излучује у спољашњу средину.

Биљне ћелије имају **ћелијски зид**, који служи за заштиту и даје већу чврстину ћелији. **Хлоропласт** је органела у којој биљна ћелија производи храну, шећер, помоћу хлорофила, пигмента, а резерве хране чувају се у вакуолама.

Животињске ћелије имају органеле **центриоле**. Оне имају веома важну улогу у деоби ћелије, јер образују деоно вретено.

Војислав Адамовић, 7/2

КОЖА

Кожа је спољашњи омотач човечјег тела. У различитом животном добу кожа човека изгледа другачије. Глатка је и еластична у младости, а са старењем губи еластичност и постаје наборана.

Кожа човека изграђена је из три основна слоја: покожице, крзна и поткожног слоја. Она има више различитих улога. Њена основна улога је заштита. Кожа штити наше тело од различитих утицаја из спољашње средине, продирања микроорганизма, штетног УВ зрачења, спречава губитак воде. Значајна је и њена улога у излучивању, и у регулацији телесне температуре. У кожи се под дејством ултраљубичастих зрака ствара витамин Д који је неопходан за раст и развој костију и зуба.

ПОВРЕДЕ КОЖЕ

Повреде коже су најчешће механичке, тј. огреботине и посекотине. То су површинске ране праћене слабијим или јачим крварењем. Ако се рана правилно не заштити, може доћи до тровања крви бактеријама.

Опекотине настају излагањем коже високој температури (изнад 45 степени целзијуса), деловањем хемијских средстава, електричног удара, удара грома или различитог зрачења. Благе опекотине се манифестују црвенилом на кожи, док тежи облици подразумевају постојање пликова пуних течности.

ПромрзLINE настају услед дуготрајног боравка на ниској температури. Прва помоћ подразумева постепено утопљавање промрзле особе. Таква особа не сме одмах да буде изложена близини извора топлоте у просторији. Промрзле делове тела треба постепено загревати млаком, а затим све топлијом водом, док се не поврати циркулација крви. У колико се то не деси, треба позвати хитну медицинску помоћ. Промрзлу кожу не треба масирати и трљати, јер може доћи до грубог оштећења већ повређење коже.

Превентивне мере заштите од УВ зрачења подразумевају избегавање боравка на отвореном у периоду од 11 до 16 часова када је сунчево зрачење најјаче, ношење сунчаних наочара, шешира или качкета, употребу препарата за заштиту од УВ зрачења (креме, лосиони и млека).

Наталија Стојановић, Милица Миљковић, Милица Антић, 7/2

Света Тајна причешћа представља љубав и заједништво Бога и човека. Она се прима у виду хлеба и вина који представљају крв и тело Христово, а након припреме у виду

поста и молитве.

Прави пост има две стране, телесну и духовну. Представља уздржавање од мрсне хране, али и од ружних мисли, мржње, оговарања, зависти, а уз помоћ молитве и чињењем добрих дела. Постом воља јача, а тело се чисти од хране. Пошто у греху учествују и душа и тело, и у ослобађању путем поста учествују обоје.

По времену трајања пост може бити једнодневни и вишедневни. Једнодневни пост је сваке среде и петка (осим „трапавих седмица“), Усековање главе Светог Јована Претече (11.

септембра), Крстовдан (27. септембра) и Крстовдан (18. јануара).

Вишедневних постова има четири:

*Ускршњи пост траје седам недеља и то је најстрожи и најважнији пост. Он обележава победу Исуса Христа над смрћу. Најтужнији дан у години и у посту је Велики петак, дан када је Исус разапет на крсту, а најсрећнији је дан победе живота, тј. Ускрс.

*Апостолски пост се зове и петровски и променљиве је дужине.

*Богородичин или Госпојински пост траје петнаест дана.

*Божји пост траје четрдесет дана и обележава рођење Исусово. Најстрожи дан у овом посту је Бадње вече (6. јануар).

Пост представља најбољи начин да у вери искажемо љубав према Господу Богу, али и да сачувамо здравље, мир и достојанство.

Александар Јањић, 7/2

ПРАЗНИК СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

У Српској православној цркви 15. фебруар посвећен је сећању на значајан догађај. Тада је на 40. дан рођења Исус доведен у Јерусалимски храм да би га просветио Бог. Празник је назван Сретење, што значи сусрет.

Сретење је празник од суштинске важности за хришћанство и његово значење указује на први сусрет са Богом и са људима. Слави се од времена цара Јустинијана. Сретење Господње је један од најсвечанијих догађаја и на литургији. У једној од најлепших православних молитви изговарају се речи праведног Богоносца који држи Богомладенца у наручју.

Дан Сретења 1804. године пресудан је за историју српског народа, јер је тог дана Крађорђе Петровић подигао у Орашцу Први српски устанак. На Сретење 1835. године у Крагујевцу је проглашен и први устав кнежевине Србије, познат као Сретењски устав, а Република Србија на овај дан слави Дан државности.

Слава Сретење веома је честа у српском народу, пошто је овај празник у вези са традицијом и обичајима. У нашем народу постоји и веровање да се на Сретење срећу зима и лето. Ако на Сретење осване сунчан дан, а медведи уплашени од сопствене сенке врате се у зимски сан, верује се да ће зима потрајати још шест недеља.

Андреја Пулејковић, 7/2

ДА СИ ТИ БОЉА, И ОНИ БИ БИЛИ БОЉИ

Кад је Свети Сава разговарао са својим свештеницима, један сачека да остану насамо, па га замоли за савет:

- Свети Оче, свако јутро ми једна баба долази у цркву, стане пред икону Светог Јована Крститеља, па почне наглас да му се жали: „Син ме не слуша, снаја ме вређа, унуци ме не поштују, комшиница ме оговара, комшија ме мрзи!“ Не знам шта да радим.

- Послушај ме, чедо, па уради овако. Дођи пре ње у цркву, сакриј се иза иконе Светог Јована, па кад она заврши са својим жалбама, а ти јој, онако сакривен, да мисли да јој сам Свети Јован говори,

кажи: „А ти мало размисли како се ти понашаш према њима. Да си ти боља, и они би се према теби боље понашали!“

Захвали се свештеник Светом Сави, па тачно тако и уради. Кад чу баба да јој Свети Јован одговара, веома се изненади, али се брзо прибра, па му љутито рече:

- А ти, да си краћи језик имао, не би ти главу одсекли!

Чак је и Светом Јовану нашла ману! Само себи - није!

прича из живота свештеника Милосава Дишића

СПОРТИСТИ НАГРАЂЕНИ

Најбоље школе са Звездаре су у уторак 22. децембра 2015. у сали општине биле награђене за постигнуте резултате на спортским такмичењима. Нашу школу представљали су ученици Михајло Марковић, Александра Давинић и Ивана Игњатовић, 7/1, Мијат Пејановић и Ива Полексић, 7/2, Огњен Панић и Симон Станојевић, 7/3 и директор Миомир Драгаш.

За укупна постигнућа дечака и девојчица наша школа је освојила **друго место**. Дечаки су освојили **прво место** за најактивније и најуспешније на општини Звездара.

Ивана Игњатовић, 7/1

ПОРТРЕТ ИВЕ ПОЛЕКСИЋ

Ива Полексић (Олимп, 2002. годиште) је победница ОП Београда, турнира III категорије до 14 година, одржаног у ТК Партизан. Ове године је била финалисткиња ОП Београда у ТК Бањица и ТК Baseline, а на Мастерсу Тениског савеза Београда за девојчице до 14 година заузела је 4. место.

Иво, када си почела да тренираш тенис и које досадашње резултате би издвојила као најзначајније у својој такмичарској каријери?

Тенис сам почела да тренирам са 8 година, а први турнир сам одиграла са 11 год. Као најзначајнији резултат бих свакако издвојила освојени турнир прошлог викенда на Партизану, а на међународном нивоу четвртфинале ЕТА 14 год. у Подгорици.

Да ли би нам представила свој тениски клуб, тренера који је најзаслужнији за твој успех?

Тренирам у ТК Олимп, где сам и направила своје прве тениске кораке. Најзаслужнији за мој напредак у тениском смислу је тренер Владимир Кајић са којим радим од самог почетка. О мојој кондицији брине мој отац Радоје Полексић који је на заслужнији за моју физичку спремност и све резултате.

Каква су твоја искуства са међународних турнира и да ли имаш неку посебну припрему пред турнир?

Такмичење на међународним турнирима ми представља посебан изазов и тада пружам своје најбоље партије. Поред искуства које се стиче на

тим такмичењима, стичу се и нова пријатељства, атмосфера је позитивна и све је у духу фер – плеја. У зависности од важности и приоритета за сваки турнир се посебно припремам.

Колико водиш рачуна о здравној исхрани и зашто су добре навике у исхрани важне за успешно бављење спортом?

О исхрани водим посебно рачуна, поготово када је јак интензитет тренинга и турнира. Тренинг, одмор и исхрану сматрам подједнако важним факторима за успех и здравље сваког спортисте. Моја исхрана се базира на угљеним хидратима пре тренинга и комбинацији угљених хидрата и протеина после тренинга. Такође, веома водим рачуна о правилној рехидратацији пре, за време и после тренинга-меча.

Шта сматраш својом највећом врлином у тенису, а шта би променила или поправила у својој игри?

Моја највећа врлина су кретање, офанзивна игра као и сервис и настојају да се у том правцу и даље усавршавам. Морам доста да радим на смечу што ми је тренутно најслабија тачка.

Шта може да те насмеје на турниру, а шта да те стварно наљути?

На турнирима се углавном смејем јер сам по природи јако весела. Највише ме љути и нервира некоректно и неспортско понашање.

Како успеваш да ускладиш обавезе у школи са тренинзима и имаш ли довољно времена за фејсбук, добру књигу и дружење?

Мени је школа још увек на првом месту и успевам да ускладим све обавезе. Одличан сам ђак и трудићу се да тако остане и убудуће. Волим да читам и да са другарицама погледам добар филм у биоскопу, а фејсбук немам.

Представи себе у пет речи...

Вредна, одговорна, истрајна, упорна, насмејана.

(преузето са сајта maliigraci.rs)

СВАШТАРА

МАЛИ КВИЗ

(РЕШЕЊА У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ)

1. Мото овогодишње „Дечје недеље“ је:
а) Подршка породици
б) Деца лепе Србије
в) Права вршњака
2. У нашој школи 29. 12. 2015. године се одржао/ло:
а) Дан школе
б) Новогодишњи базар
в) Предавање о безбедности на снегу
3. Од рођења Бранка Ћопића је прошло:
а) 50 година
б) 100 година
в) 150 година
4. Сирија је стекла независност:
а) 1889. године
б) 1965. године
в) 1944. године
5. Скраћеница за први фестивал јутјуб културе је:
а) ФЈК
б) БТФ
в) ПФЈ
6. 18. јануара је празник:
а) Свети Никола
б) Крстовдан
в) Свети Ђорђе-Ђурђевдан
г) Ниједан од наведених
7. Опекотине настају изнад:
а) 25 Ц⁰
б) 45 Ц⁰
в) 53 Ц⁰
8. По Унеску, 2015. година је година:
а) Николе Тесле
б) Томаса Едисона
в) Михајла Пупина

Вељко Ђуричић, 7/2

Свим ученицима,
наставничком колективу,
осталим радницима,
пријатељима и
сарадницима школе
честитамо Савиндан!

техничка обрада и
прелом текста:
Наташа Станојковић

ликовна подршка:
Верица Ђурђевић

техничка подршка:
Небојша Дабић

илустрације:
радови ученика

ИГК КОРАЦИ
лист Основне школе
“Иван Горан Ковачић”
Београд
Војводе Бране, 18а
тел: 011/30-87-264
интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs
e-mail: skolaigk@beotel.rs
излази: два пута годишње

директор:
Миомир Драгаш

уредница:
Наташа Станојковић

наставничка редакција:
Снежана Костић Хавари
Мирјана Марковић
Јелена Поповић
Весна Нинковић
Оливера Цветковић
Александра Јанковић Радић
Верица Ђурђевић
Зоран Чучковић

наставници сарадници:
Наташа Јовановић,
Ивана Томићевић,
Олгица Вукадиновић,
Лазар Марковић
и сви наставници
који су ангажовали
своје ученике
или лично пратили
школски живот

ученичка редакција:
чланови новинарске секције
и ученици чији су
радови објављени